

RODER BEDRIJF KNOEIT MET CHEMISCH AFVAL

Klaas Bieze

Dit artikel mag niet de indruk wekken dat bedrijven zich niets van milieuvoorschriften aantrekken. Met name in de gemeente Roden is de hier beschreven situatie een uitzondering.

Het verhaal geeft aan hoe moeilijk het werk van ambtenaren is die zich met milieuzaken bezighouden. Een gemeentebestuur wordt danig in de problemen gebracht omdat werkgelegenheid in het geding is.

De directeur van het bedrijf heeft niet alleen zijn bedrijf maar ook andere bedrijven een slechte dienst bewezen. Dat hij de controlerende ambtenaar uitschold en weigerde met het gemeentebestuur van Roden te praten is bepaald geen kwestie van een goede bedrijfsvoering.

Het bedrijf I.F.G. de Wit is een vrij groot bedrijf dat zich bezighoudt met meetapparatuur voor de off-shore-industrie en gevestigd is aan de Eerste Energieweg te Roden. Door de Rijkspolitie is een onderzoek gestart naar het reilen en zeilen van het bedrijf omdat het zich niet houdt aan de naleving van de milieuvoorschriften. In een afgesloten ruimte op het gemeentelijk depot liggen in totaal ruim 30 vaten met circa 1500 liter afgewerkte olie, tri, wasbenzine, thinner en ijzerchloride opgeslagen. Deze afvalstoffen zijn door oppervachtmeester H. van Goor in opdracht van de Officier van Justitie in Assen in beslag genomen. Een groot aantal monsters is naar het Gerechtelijk Laboratorium in Rijswijk gestuurd. Uit het onderzoek is gebleken dat de afgewerkte olie met chemische afvalstoffen is vermengd.

Doof en blind

De controles bij dit bedrijf zijn door de jaren heen talrijk geweest. Zowel ambtenaren van de Provinciale Waterstaat, Zuiveringsschap Drenthe, alsook milieuambtenaar J. R. de Vries uit Roden. Nog tot voor kort hebben veel mensen zich geërgd aan de vieze olietrop rond de containers aan de voorzijde van het bedrijf. Ondanks de vele waarschuwingen van officiële zijde hield de directeur zich horende doof en ziende blind.

Op de spuitafdeling van het bedrijf was de situatie verre van optimaal. Zo bleken bij het afzuigen van lak- en verfdeltes geen filters aanwezig te zijn, waardoor deze zich op de werkvloer en in de buitenlucht konden

verspreiden. Aan het voorschrift dat de inrichting schoon moet worden gehouden en in goede staat van onderhoud moet verkeren werd evenmin voldaan.

Op het terrein van het bedrijf lagen hier en der vaten verspreid, die voor een deel gevuld waren met chemicaliën. Niet alleen in het slib van de kwikkamer maar ook in de voormalige afvoersloot werd een grote hoeveelheid kwik, chroom, koper en nikkel aangetroffen. Ook het bedrijf Tubantia aan de andere kant van Instrumentenfabriek I.F.G. de Wit heeft zich daaraan schuldig gemaakt. Alleen al in de kwikkamer van De Wit werd in het slib een hoeveelheid kwik aangetroffen van 76 mg/l. Kwik dat via een lozing op het gemeentelijk riool terecht kwam.

Op straffe van een dwangsom (f 500 gulden per dag) is door het gemeentebestuur van Roden kortgeleden aan al deze zaken een einde gemaakt.

De sloot aan de achterzijde van het bedrijf zal binnenkort worden gesaneerd.

Sedert 1 augustus 1979 is de Wet op de Chemische Afvalstoffen van kracht. Deze wet is o.a. gemaakt om controle te krijgen op de chemische afvalstroom van bedrijven. Bedrijven zijn verplicht al hun chemisch afval te registreren. Deze stoffen moeten tijdelijk door het bedrijf worden opgeslagen. Dit geldt ook voor olie-soorten, die door vermenging met andere stoffen voor hun oorspronkelijk doel onbruikbaar zijn geworden. Olie en chemicaliën mogen slechts worden afgegeven aan bedrijven en personen, die daarvoor een vergunning hebben ingevolge de Wet Chemische Afvalstoffen. Deze mogen die afvalstoffen dan bewaren, bewerken, verwerken of vernietigen. Ook schrijft de Hinderwet voor dat chemische stoffen, waaronder afgewerkte olie en verontreinigingen met tri-chloorethyleen, moeten worden opgeslagen in speciale vloeistofdichte tanks, zodat geen bodemverontreiniging kan ontstaan.

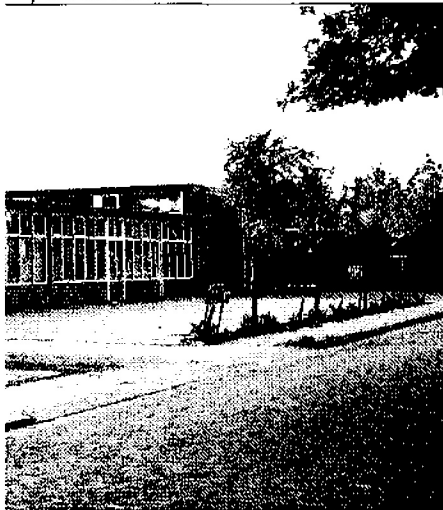
Gratis schroot en olie

In november vorig jaar werd de instrumentenfabriek I.F.G. de Wit door middel van een brief van de Provinciale Waterstaat Drente gewezen op de juiste afvoer van chemische afvalstoffen. Er wordt bij vermeld dat men terecht kan bij het Provinciaal afvaldepot in Wijsster. Ook milieuambtenaar De Vries heeft dit meerdere malen bij het bedrijf bekend gemaakt. Tijdens een bezoek op 7 mei 1986 door mevr. E. Strijker, medewerker Provinciale Waterstaat en J. R. de

Vries aan het gemeentelijk chemisch afvaldepot, gelegen tegenover het bedrijf I.F.G. de Wit, belt directeur L. Tiesinga van het bedrijf de beheerder. Hij deelt mede dat zijn bedrijf een hoeveelheid chemisch afval, waaronder het beitsmiddel ijzerechloride in bezit heeft en dat men dat kwijt wil.

De beheerder legde vervolgens de directeur nogmaals uit, dat hij daarvoor in Wijster terecht kan maar dat daar wel voor betaald moet worden.

Enkele dagen later biedt het bedrijf aan H. Mulder uit Roderesch, een partijtje schroot aan. Mulder is een man die in zijn onderhoud voorziet door het ophalen van schroot, oud ijzer en alles wat verkoopbaar is. De onderhandelingen worden gevoerd door de zoon van directeur Tiesinga. Als Mulder het schroot wil meenemen is er wel één voorwaarde. Hij kan het schroot gratis krijgen maar dan moet hij ook zo'n dertig vaten met olie meenemen. Mulder begint argwaan te krijgen en vraagt aan de zoon of er misschien gif in de olie zit waarop Tiesinga ontkennend antwoordt. Mulder denkt een goede handel te hebben gehad, maar dat zal anders uitvallen. De afgewerkte 'olie' wordt door hem verkocht aan Van Veen in Nieuw Roden die het als brandstof wil gebruiken.

Gerechtigheid

Op 15 mei spoedt milieuambtenaar De Vries zich opnieuw naar het bedrijf van De Wit. De milieuambtenaar wil van de directeur horen hoe het afgelopen is met het verzenden van het chemisch afval waarover hij de vorige week een gesprek had met de gemeentelijke depothouder.

In Roderesch moet bijna gelijktijdig Mulder bezig zijn geweest met het opladen van de 30 vaten afgewerkte olie.

In de directiekamer vertelt directeur Tiesinga aan milieuambtenaar De Vries dat hij het chemisch afval "" heeft afgevoerd naar een erkend inzamelingsbedrijf. Opvallend is echter dat de directeur de verplicht gestelde afgiftebonnen niet kan laten zien. Wanneer De Vries terug gaat naar zijn bureau moet gelijktijdig Mulder met zijn vrachtkar vervuilde olie het terrein van de gemeentelijke opslagplaats zijn opgereden.

Kort daarna belt de beheerder de milieuambtenaar op met de boodschap dat Mulder een dertigtal vaten met vervuilde olie naar het depot heeft gebracht. Vervuilde olie die Mulder enkele dagen tevoren van het bedrijf I.F.G. de Wit gratis heeft gekregen.

In opdracht van de Officier van Justitie wordt de hele zaak in beslag genomen en wordt de oppervachtmeester van de Rijkspolitie met het onderzoek belast. Directeur Tiesinga ontkent in alle toonaarden dat hij 'afgewerkte olie' aan Mulder heeft geleverd en zegt de indruk te hebben dat men een spelletje met hem aan het spelen is. Tiesinga heeft met deze woorden het gelijk volledig aan zijn kant. Het was immers zijn zoon die de vaten met de afgewerkte olie aan Mulder gratis had meegegeven.

Foto boven: IFG Electronics

Foto onder: Milieuambtenaar De Vries uit Roden inspecteert afval afkomstig van IFG de Wit

Verder stelt Tiesinga dat hij chemisch afval altijd naar het gemeentelijk depot of het provinciaal depot in Wijster brengt. Dat echter is niet waar. De afgiftebonnen ontbreken immers. Ook de gemeente Roden zegt dat deze bewering onjuist is.

Geen vervolging?

Rijkspolitiechef Van Goor zit met de zaak in zijn maag. Door hem zijn bijna alle betrokkenen gehoord; de zoon van Tiesinga echter heeft tot de dag van vandaag niet de moeite genomen zich op het bureau in Roden te vervoeven.

Ook het feit dat de analyses van de monsters door het Gerechdelijk Laboratorium in Rijswijk maanden op zich laten wachten is een slechte zaak.

Van Goor heeft er dan ook een zwaar hoofd in dat het alsnog tot een vervolging zal kunnen komen. De vaten met afgewerkte olie zijn eigenlijk ook door te veel handen gegaan. Inmiddels is de zoon door de Rijkspolitie van Roden gehoord onder dwang van de Officier van Justitie.

Aan milieuambtenaar De Vries de vraag of het bij alle bedrijven zo toe gaat: *'Gelukkig kunnen we zeggen dat het bedrijf I.F.G. de Wit een uitzondering is. Onze afdeling heeft sinds 1982 bijna alle bepalingen ingevolge de Hinderwet en WCA bij de bedrijven in Roden gecontroleerd. Met de bedrijven hebben we een goede samenwerking en zo hoort het ook. Met elkaar werken we in Roden aan een leefmilieu waarin het goed wonen, recreëren en werken is. Het inzamelen van klein chemisch afval is een groot succes.'*